

ELS PANYS MARCATS
Casa Mañach
SON ELS UNICS D'ABSOLUTA
SEGURETAT
Barbarà, 9 Ferran, 57
TALLER: Riera de Sant Miquel, 39 (G.)

LA PUBLICITAT
ANY LII.—NUM. 17.399.—PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIJUMENGE, 12 DE GENER DE 1930
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 2.—TELEFON 34016
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 12.—TELEFON 19095

SENYORA
Proven
"MADAMEX"
"MADAMEX"
es millor
Ptes. 3'50 caps

CRONICA
Tardieu

Vet ací un nom les set lletres del qual sembla que vagin creixent i omplint la pantalla del cinema internacional. Sortosament per als amos del cinema, el de la Conferència de La Haja no és, gairebé, menor. Diuen, però, que bressat amb el ritme de l'oratori, el senyor Tardieu no perd.

La seva ocupació de la presidència del Govern de França ha estat oportuníssima. El senyor Poincaré reposa, el senyor Briand s'endormisca, el senyor Tardieu sorgeix entre tots dos, no essent escollit de cap d'ells ni de ningú, amb caràcter propi, en el fort de la seva vitalitat, amb una ètica independència de terme mitjà. L'home que pot jugar sol ésser al mig; els dos extrems, baldament siguin extrems en el centre, han de fer una mica d'estaquirot.

L'esforç se'ls en va, servant. L'home del mig té lleure de somriure al públic i de fer l'ullet a l'estaquirot de cada banda.

El senyor Tardieu és enèrgic: ho està demostrant al Parlament de París i a l'apaivagada més que apaivagadora conferència de La Haja. És enèrgic a cinquanta-tres anys. Co que vol dir que no pot d'impetus ni de repatani, defectes que poden, per una breu estona, estrafegar l'energia.

Es enèrgic i cal esperar-ne que serà prou àgil. Ho ha estat, amb gràcia gaudiosa, en reaccionar contra les fibril·lades temoregues dels adversaris precaucionistes. Ho deuria ésser a La Haja — i cal — fins a arribar a una efusió digna.

Amb aquestes dues qualitats pot anar lluny. Però en té una altra que li permetrà d'aturar-se cada diumenge de la seva carrera i contemplar l'obra feta, ben assegut en el poder: és un realitzador.

Per feina i, sobretot, sap donar la sensació que va per feina — cosa més útil de vegades que el fer, realment, feina —. Vet ací la cosa que dona de d'estadista. I ell, de més a més, juga, tot treballant. No és d'aquells realitzadors que en la febre genèrica no estan per brocs. El senyor Tardieu sap repicar i anar a la processó, sense dislocar-se. Sap governar i estar per brocs; és, per tant, de fusta d'estadista parlamentari. Amb Clemenceau al davant, feu el tractat de Versalles; amb Briand al costat i aviat al darrere, potser acabarà de desfer el Tractat de Versalles. Si no l'acabava de desfer, si gosava refer-lo, pitjor per a ell. Esdevindria, per a França, popular i funest. Semblaria que té més de setanta anys. Esdevindria veritable èmul de l'homogeni senyor Poincaré i domine cruel de l'heterogeni senyor Briand.

En parlar del senyor Tardieu i de la seva irruptió, decidida i acadèmica, i dels seus costats visibles i invisibles, ens deixarem el trampolí. El famós partit radical-socialista ha estat el trampolí de fusta parlamentària per al salt del senyor Tardieu. Trampolí d'una fusta bon xic corcada, però pinoferament rebetejat amb qualque col·laboració accidental dretana. Mentre el senyor Poincaré reposa i el senyor Briand s'endormisca amb galant generositat i amb experta fatiga, i el senyor Tardieu creix i creix i creix, el partit radical-socialista, amb la seva constellació de quatre polítics de primera magnitud, badalla. No és, la llur, una abstenció d'ascetes, sinó una ridícula postura de golfers burlats. No ha estat el senyor Tardieu el tardà, en sonar la seva hora; el tardà, si per cas, ha estat aquest estol de burgesos avançadíssims. S'han quedat en terra, no per nobles escrúpols doctrinals, sinó morint-se de ganes d'embarcar-se cap a la illa del platxer. Una vegada més fan riure, cosa fatal en política. Aquesta és la moralitat implícita de l'èxit del senyor Tardieu.

El qual ha còpsat la llangadora — que és el poder — en el pas avigent. En el moment Clemenceau, per a collar; en el moment post-Briand, per a... Vet ací l'enigma. El senyor Tardieu es porta la planeta a la butxa. No la hi ha donada el verdum; se l'ha presa ell. Si el senyor Tardieu és un rejuveniment de la secular limitació francesa, ara més que altres cops accentuada, serà un gran home a França i prou. En continuarà la història. Serà un joie espiritual visible sobre una caixa de trons afonies: serà la democràcia a cavall d'una mena d'inquisició: serà el goig fement de la França pùbilla i la incomprensió carrada capaç de desfer el prodigi de la creació estatal més reixida i més elegant i més artificial d'Europa.

JAUME BOFILL

Homenatge a Pompeu Fabra	
Recaptació del Comitè Organitzador	
Pessetes	
Suma anterior:	73.605'20
A. Ribera	25
P. González	25
Josep M. Carles - Tolrà	100
José Cabarrucas	25
Ramon d'Abadal i Vinyals	500
Josep Canals	50
Clementina Arderiu	25
Lluís Llobet Ruiz	1
Joan Llobet Ruiz	1
Joan Llobet Ruiz	1
Jordi Maseras Balà	1
Enric Sala Escolier	1
Miguel Alzina Ponsati	1
Juan Alzina Ponsati	1
Eugenia Matons	1
Adriana Matons	1
Clara Matons	1
Joan A. Maragall	50
Josep Llobet Guri	100
Pere Anholà	100
Marques de Camps	50
Ignasi Villalonga	75
Joan Reig	25
F. T.	10
Marian Andreu	25
"L'Opinió"	23
"Diari de Sabadell"	8'3
"La Nostra Terra", de Mallorca:	
Maria Antònia Salvà	1
Andreu Crespi	20
Antoni Salvà	16
Emili Darder	5
Francesc de S. Aguiló	5
Estanislau Pellicer	5
Elvira Sanc	5
Guillem Colom	5
Bartomeu Forteza	5
Guillem Forteza	5
Danià Vidal	5
Francisc Vidal	5
Josep Quinones	5
Miguel Massuti	3
Pere Oliver	3
Antoni Pous	3
Total:	75.960'20

FULL DE DIETARI

ROSSA O BRUNA?

El sistema de l'enquesta té, arreu del món, una acceptació contínua. Els escriptors que en són víctimes — o que els agrada de fingir que ho són — el censuren com una mena d'abus, o més exactament com aquesta operació que els castellans anomenen *sabazo*, i que els catalans no hem trobat encara un nom propi per a designar, baldament no ens manquin exemples de la cosa en qüestió.

En honor a la veritat, cal dir que aquests plans i censures dels escriptors, castigats per la contribució freqüent a les enquestes, són, en la major part dels casos, insincers. Si algun dia no els invessin a respondre a algun d'aquests interrogatoris, ells serien els primers d'exclamar, profundament ofesos: "Doncs, què passa? Com és que no em demanen el parer sobre el cinema sonor, ni el nom del meu desdormit favorit, ni la raça de gossos que s'enduen les meves predileccions? És veu que la meua personalitat ja no interessa..."

Fet i fet, les enquestes frívols ofereixen als homes seriosos l'ocasió de confessar detalls o anecdotes de llur vida que d'altra manera restarien inédits.

"Lectures pour tous" acaba d'oferir-nos un model d'aquest gènere, probablement immortal. Ha requerit un rengle de literats francesos perquè diguessin si preferien les dones rosses o les brunes. El debat, que és molt vell, ha estat revivat, dos o tres anys ha, pel llibre famós d'Anita Loos: *Gentlemen prefer blondes*.

En l'enquesta que dic, Marcel Prevost remarca com un vot a favor d'aquestes que hi ha moltes dones que ens tenyixen de ros i, en canvi, no n'hi ha cap que ens tenyixi de bru. Carro explica la seva predilecció per les rosses... Tanmateix ens declara que s'ha casat amb una bruna. Croisset, és ben oportú quan ens diu que aquestes generalitzacions són sempre edificades sobre fets personalíssims i ocasionals: quan un home està enamorat d'una rossa, creu preferir les rosses; quan n'està d'una bruna, proclama el triomf d'aquesta tonalitat ardent. Maurois retreu l'exemple de Byron, que va passar-se la vida cantant la seva debilitat per les brunes orientals "amb timides d'antipol i ulls negres de gazella". I, no obstant, sols va arribar a conèixer una treva de pau i de fidelitat al costat d'una dona àuria...

Debat curiós, preteix a lluitaments de Teniny, però d'una ociositat perfecta. Un hom, al capdavant, tria parella sota l'impuls de forces secretes i indefinibles. Els prejudicis que ha elaborat lentament, amb ajut de meditacions i d'autoritats, en un segon s'en van a rodar. Una pressió de dits, una mirada, hasten a desfer totes les influències de l'engènica i de la literatura. Sols la moda, en certs moments de plenitud mimètica, aconsegueix una petita desviació dels impulsos inexplicables de l'instint. Però les dones han esdevingut prou hàbils per suprimir de pressa els handicaps de la moda. Rosses? Doncs, totes rosses. Primes? Doncs, totes primes.

CARLES SOLDEVILA

La Bíblia de Gutenberg ha estat venuda als nord-americans

Berlin, 11. — Els monjos bernats de Lobau (Prússia occidental) han venut la famosa Bíblia de Gutenberg que posseeixen des del segle XV. El preciós llibre ha estat traslladat als Estats Units — Fabra.

El centenari de Mistral

Marsella, 11. — Amb motiu del centenari de Mistral, s'organitzen grans festes. Hom té notícies d'haver-se constituït comitès d'homenatge a la memòria del gran trobador provençal a Itàlia, Romania, Irlanda i Polònia — Fabra.

Els intel·lectuals alemanys, els francesos i els de casa nostra

Segons dades citades per l'escriptor Louis Thomas, enviat especial de *L'Intransigeant*, a Alemanya, els intel·lectuals, germànics estan en el millor dels mons. Són gent ben retribuïda. Les conseqüències físiques i espirituals d'aquest fet salten a la vista. Un escriptor ben alimentat a tot arreu del món escriu coses més sòlides, més interessants i sobretot més coherents que un intel·lectual que ha de passar amb vegetals i amb raríssimes miniaures de bitfec. Per altra banda, els intel·lectuals que tenen deures familiars a complir, han de despendre una fabulosa quantitat de fòsfor orgànic en càlculs lògicament destinats a resoldre el problema del pagament del pis, del manteniment de la família i de l'abillament amb un mínim de decència. Es indubtable que aquests esforços mentals perjudiquen considerablement la qualitat de la producció i que aquest descens en la qualitat causa un gran mal a la riquesa cultural del país.

A casa nostra, on tothom pot observar que l'europeisme comença a fer estralls, ni la classe patronal que es vanta de posseir un equip d'intel·lectuals francament europeus, ni els assalariats de la ploma que estiren desesperadament el coll per treure el cap Pireneu enllà, es determinen els uns a retribuir degudament llurs obrers intel·lectuals, els altres a fer quelcom per aconseguir-ho.

A títol d'informació, però amb la secreta esperança que serveixi d'estímul als uns i als altres, ens permetrem de reproduir algunes de les interessants dades de les quals Louis Thomas dona sobre les retribucions que gaudeixen els intel·lectuals alemanys, és a dir, els intel·lectuals d'un país que ha fet la guerra, que ha perdut la guerra, que ha de suportar anualment les enormes càrregues de les reparacions i que ha passat un dels majors cataclismes financers que registra la història.

El senyor Stern-Rubbarth, redactor en cap de l'Agència Wolff, diu que el cap de Redacció d'un diari important d'Alemanya cobra tant o més que un ministre. Evidentment el lector voldria saber quan cobra un ministre, cosa que nosaltres tampoc sabem, però ens decantem a creure que qualsevol redactor en cap de diari dels nostres es contentaria amb el sou d'un simple sots-secretari. El senyor Thomas creu que aquest reconeixement dels mèrits del periodisme és la mateixa justícia. "Un ministre—diu— esdevé ministre aneu a saber per quins caramelles de la política. Un periodista, en canvi, per arribar a redactor en cap, ha d'haver omplert molts mils de quantilles i s'ho ha hagut de guanyar a pols."

Un redactor en cap d'un bon diari de Munic, de Berlín o de Francfort cobra de 3.000 a 3.500 marcs mensuals, és a dir, de 5.000 a 6.000 pessetes cada final de mes. Imagineu-vos, segons aquesta proporció, el que cobra el director i arribareu a concloure que el director sol podria pagar, amb el seu sou, tota la nòmina d'un diari de casa nostra.

El preu d'un article d'una signatura coneguda en un gran diari, varia entre 200 i 300 marcs. Heinrich Mann, per exemple, no cobra menys de 300 marcs (540 pessetes) per article. Els autors menys coneguts, però que signen, cobren de 60 a 100 marcs. És a dir, de 100 a 180 pessetes article. Les revistes paguen a 25 marcs la pàgina i els Magazins paguen de 100 a 300 marcs l'article.

Un bon redactor que ocupi una secció fixa del seu diari cobra, segons les exigències de la seva secció, entre 10.000 i 30.000 marcs anuals, és a dir, entre 1.500 i 4.500 pessetes cada mes.

El Sindicat de periodistes (el Sindicat de periodistes alemanys, encara que sembli estrany, actua en aquest aspecte social) ha fixat com a retribució mensual mínima dels redactors-reporters la quantitat de 450 marcs d'interès (810 pessetes mensuals). Un reporter pràctic cobra de seguida 800 marcs mensuals, o siguin unes 1.500 pessetes cada final de mes.

Un gran crític dramàtic cobra 1.800 marcs cada mes. Si és molt jove, però de reconegut talent, cobra 1.000 a 1.200 marcs. El senyor Thomas, en el seu article, reporta dades extremes d'un Anuari oficial publicat pel Govern, segons les quals els càrrecs de l'Estat (militars, oficials d'administració, consellers de legació, bibliotecaris, etcètera) estan molt menys retribuïts que els intel·lectuals. El nostre col·lega compara les xifres esmentades amb les retribucions considerablement inferiors que perceben els intel·lectuals francesos. Ell no les esmenta, però nosaltres les coneixem amb força exactitud. Una revista francesa sol pagar de 50 a 100 francs la pàgina. Un article oscil·la entre 150 i 300 francs, llevat de les grans signatures (homes d'Estat, financers, etc.) que cobren de 500 a 1.000 francs i a l'època de vegades preus més elevats, per article. Un bon periodista repòr-

COMENTARI
Arquitectura ferroviària

La Companyia del Nord, durant els últims dos anys, ha fet obrers molts importants: ha acabat i electrificat la via doble fins a Manresa i ha electrificat la línia de Ripoll. Ara la Companyia del Nord anuncia obres més importants: cal donar l'amplada europea a la línia de Ripoll, entrar fins a la plaça de Catalunya aprofitant el Transversal i construir una estació monumental. Finalment, la Companyia del Nord ha decidit tractar-nos amb una mica de consideració.

Per culpa de la desconsideració d'abans, la Companyia del Nord tenia en aquest país una fama de cosa atrotinada que no estava pas en relació amb el seu crèdit financer. Havia tingut, a les línies de Lleida i Ripoll, un material completament prehistòric. Tots hem viatjat en diverses menes de vagons tristos, bruts i encofurnats. Les coses han anat millorant.

Però encara hi ha pitjor que el material mòbil. Una de les coses que més pot haver contribuït a donar a aquesta empresa el caràcter d'una companyia d'importància secundària és la lleteria de la majoria d'estacions que té a Catalunya. No vull pas dir que les estacions del Nord són més velles i rònegues que les d'altres companyies. Em refereixo només al mal gust de la seva arquitectura ferroviària. Aquest mal gust és, o ha estat fins ara, tan definitiu, que té la virtut que una estació nova faci fàstic immediatament, des del dia que s'inaugura. Anant cap a la frontera per la línia de M. S. A. trobem estacions que en demanen una de nova amb urgència, com les de Girona i Figueras. Es tracta d'estacions velles que han d'ésser substituïdes per altres de monumentals, i tots sabem que la monumentalitat vol temps i calma. Però tot sovint, i en poblacions insignificants, trobem estacions simpàtiques d'estil. A la línia del Nord no trobem mai res bonic. El mal gust artístic del Nord es pot comprovar en el conjunt i detalls de l'estació de Barcelona.

El Nord es proposa ara construir a Barcelona una estació monumental. Sembla que el projecte consisteix a doblar l'edifici actual, o a afegir-li una ala, lligant les dues ales amb un cos central. L'Ajuntament, corresponent a tanta gentilesa i desitjant que l'estació estigui servida per una via de capacitat suficient, eixamplarà el carrer de Vilanova, operació que oferrà a la façana de l'estació del Nord una gran perspectiva. Si l'estació és d'un estil tan horrible com l'actual, el carrer de Vilanova semblarà que acaba en un mercat com el de Sant Antoni. Així com no es necessita ésser arquitecte per a assegurar que l'estació del Nord és lleitia, tampoc es necessiten coneixements tècnics per a afirmar que, conservant l'estructura, l'estació pot ésser redimida d'aquell estil tan raquíe, tan carquinyoli i tan poc monumental.

Ara que el Nord fa obres, si prenguéssim exemple de l'estació de M. S. A. hauríem fet un guany positiu. La façana de l'estació de França, sense tenir res de particular, no molesta; la plaça de sortida dels passatgers fa certa gràcia i l'interior és bastant impressionant. Quant al vestibul, ens fa quedar molt bé, i, encara que no és massa gran, és tan sumptuós que potser seria un somni d'imaginar que el Nord pugui igualar aquesta obra.

Generalment el mal gust va de bracet amb la misèria. El cas dels dos metropolitans és eloqüentíssim. Al "Gran", el vertical, tot és lleig, pobre i petit. Al Transversal, tot és a l'engròs. Quan el Vertical construïx una harana la fa de guixoli, com la del Pla de la Boqueria. Ficar-se als seus túnels i entrar a les seves estacions no fa cap alegria.

Entre les dues grans companyies ferroviàries de Barcelona es podrien fer actualment comparacions semblants a les dels dos metropolitans, i tot per culpa de l'arquitectura ferroviària. Un arquitecte dolent és capaç de desprestigiar-ho tot.

Ja que el Nord fa un esforç, desitjo que la sort l'acompanyi. La sort consisteix a encarregar l'estació, o la reforma de l'estació, a un bon arquitecte, i arribar a la convicció que un arquitecte pot cobra tant com un de dolent.—M. B.

AQUEST NUMERO HA PASSA' PER LA CENSURA

LES EPIDEMIES

44 casos de verola a bord d'un vaixell

Washington, 11. — El ministre de la Higiene ha rebut un missatge del capità del vaixell "Golden", anunciant l'existència a bord de 44 casos de verola. — Fabra.

Els estralls del fred i de la fam a Xina

Londres, 11. — Al "Daily Express" li diuen de Pequín que a conseqüència de la terrible temperatura i la molta misèria, han mort tan sols a aquella capital, ençà el dia 1 de gener, 280 persones, en llur majoria captaires.

Les organitzacions caritatives s'esforcen en aminorar tot el possible els efectes de la fam.

A Hanquiu, a conseqüència de les nevades caigudes, també han mort molts habitants pobres. — Fabra.

Pequín, 11. — El fred és intensísim a tot Xina, especialment al nord de la vall del riu Blau, on el nombre de víctimes és molt crescut. Segons notícies oficials, a la província de Kuang, ja molt castigada per la fam, han mort de fred quinze mil persones. — Fabra.

— Si no puc haver aquests cent duros tu tindràs la culpa del meu suïcidi.
— Jo ho veig al revés: si et salvo del suïcidi tu tindràs la culpa que jo perdi cent duros.

NOTICIARI

LAVABOS
BANYERES
WATERS
BIDETS
DUTXES
ESCALFADORS
CAMBRES
DE
BANY
PREUS REDUÏTS

JAUME SAURET
7, PELAYO, 7

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	PREU
Barcelona, mes	750
Península Ibèrica, trimestre	1.750
Amèrica llatina	2.000
Altres països	2.250

SERVEI METEOROLÒGIC DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 11:

La depressió baromètrica assenyalada ahir a l'Atlàntic nord constitueix un cicló ben definit, el centre del qual es troba al nord d'Escòcia, però la seva influència comprèn totes les costes occidentals d'Europa i empenja ràpidament el temps a la Península Ibèrica, França, illes Britàniques i a la mar del Nord, on s'estableixen vents forts i pluges del sector sud.

La trajectòria que sembla seguir aquesta perturbació es dirigeix cap al continent europeu per França i els Països Baixos, comprènent també part del nord de la Península Ibèrica.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Regna temps variable a la major part de la regió; abunden les boires a la plana de Vic i a la província de Lleida, i cel mig nuvolós a la resta. El fred ha estat molt intens; predominen les fortes gelades i gèbrades a tot l'interior.

Les mínimes temperatures han tingut lloc al Pallars, Vic i Ribes amb 5 graus sota zero.

A l'Estantengo la mínima ha estat de 8 graus sota zero.

SALÓ DE FESTES DE L'HOTEL ORIENT BANQUETS

Segueix essent aquest afavorit saló el preferit de la bona societat de Barcelona per a celebrar tota mena d'actes, en els quals mereix solament elogis el selecte servei que es presta.

Com cada any, per Sant Antoni els obrers carreterers i cotxers de la casa Damm, S. A., celebraran lluites festes, entre elles la gran cavalcada de genets muntant cavalls ricament acompanyats, precedits de la seva senyera i d'un seguici de carruatges guarnits i banda de cornetes, pel qual motiu hi ha molt d'entusiasme.

GIREU EL VOSTRE GABANY A L'INREVÉS, QUEDA NOU

Taller sastreria, Lleona, 3. P. Relat

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13 i 18.

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 762.5, 760.3, 758.5 mil·límetres; 1016.6, 1013.7, 1011.3 mil·líbars. Termòmetre a l'ombra (sec): 6.0, 11.6, 10.6. Termòmetre a l'ombra (humit): 5.0, 9.0, 8.6. Humitat (centèsimes de saturació): 85, 50, 74. Direcció del vent: WNW., W., W. Velocitat del vent en metres per segon: 3, 6, 3. Estat del cel: quasi seré, quasi tapat, nuvolós. Classe de núvols: cúmulus; cirrus, alta estratus, cúmulus; alta cúmulus, cúmulus.

Temperatures extremes a l'ombra:

Màxima: 11.2. Mínima: 5.0. Mí-nima arran de terra: 3.8. Oscil·lació termomètrica: 6.2. Temperatura mitjana: 8.1. Precipitació aquosa recollida a les set: 0; a les divuit: 0 mil·límetres de gruix, o sigui litres per metre quadrat. Retorregut del vent en igual temps: 123 quilòmetres.

CLASOLLES Braguera - Matxos Unió Gabinet Gràfic dirigit per facultatiu. Rambla de Catalunya, 3. Perren, 8. Rambla del Mig, 27

Relació dels objectes trobats a les oficines i sales del públic de les Centrals Telefòniques de Barcelona i que es troben a disposició de qui acrediti que són seus, a les oficines de la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, situades a la plaça de Catalunya i carrer de Fon-nella, 2. (Despatx Administració Zona):

3 guants; 2 agulles; 2 plomes estilogràfiques; 2 estolços per a lens; 1 arracada; 1 paraigua de senyora; 1 paraigua de senyor; uns rosaris.

Galeries Layetanes CORTS CATALANES, 618. MOBLES, JOIES, TAPISSOS LAMPARAS decoració, pro-ductes per eminents artistes

El Círcol Barceloní d'Obrers de Sant Josep (Mercaders, 32, principal) posa a coneixement dels seus associats que avui, diumenge, a les cinc de la tarda i al seu estatge social, tindrà lloc, M. D., una interessant vetllada de prestigiació i mà-gica moderna, a càrrec del conegut artista Cav. Berenguer. Donat el molt interessant programa, es recomana l'assistència de tots els so-cis i famílies que constantment vénen afavorint amb la seva presència totes les festes que organitza aquesta entitat.

FRONTO NOVELTATS

Aquesta tarda A petició del públic Correndo II contra Gómez

El Consolat general de França avisa els súbdits francesos en aque-sta capital, que monsièr Pierre Etienne Flamin, ministre francès del Comerç, vingut a Barcelona amb motiu de les festes de la clausura de l'Exposició Internacional, rebrà la Colònia francesa dimarts, dia 14, a la una de la tarda en punt.

PARAIGUES CARDUS

Porta Ferrissa, 10

RELACIÓ DELS OBJECTES TROBATS A LA VIA PÚBLICA I DIPOSITATS A LA MAJOR-DOMIA MUNICIPAL, A LA DIS-POSICIÓ DE LES PERSONES QUE ACREDITIN QUE SON SEUS

Un clauer amb tres claus; una bossa petita de pell amb calderilla; una clau petita; un neumàtic de bici-cleta; una cartera amb documents a nom de Baltasar Ventura; un dècim de la Loteria Nacional; una moneda d'or; un clauer amb cinc claus; una cartera amb documents a nom d'An-

toni Signés; una bossa portamonè-des de pell, de senyora; una cartilla militar a nom de Miquel P. Ruiz; un clauer amb quatre claus; un por-tamonèdes de pell, de senyora, amb una moneda antiga; una cadena amb una medallita que sembla d'argent; una cartera amb documents a nom de Lluís Pérez; un paquet amb bombetes elèctriques; un portamonè-des de pell amb metàl·lic i una pol-sera amb inicials; uns rosaris; una clau; un portamonèdes de pell, de senyora, amb metàl·lic i un bitllet de tren; una cadena amb set claus i un xiulet; una cadena amb sis claus; una cartilla militar a nom d'Antoni Ortis.

Na D. B. Ll., a la memòria del seu difunt fill E. (a. C. s.), ha lliurat la quantitat de cent pessetes al Mont de Pietat de la Mare de Déu de l'Esperança, organisme de pré-tacs prestatari de la Caixa de Pen-sions per a la Veïlla i d'Estalvi, per a la cancel·lació de préstecs ga-rantits per robes d'abric i lliurament gratuït d'aquests.

Els préstecs números 41.580, 41.585, 41.692, 41.611, 41.641, 41.655, 41.658, 41.662, 41.677, 41.680 i 41.691 han resultat amortitzats amb la caritat rebuda i s'avisen els respectius prestatari que a les oficines del Mont de Pietat, carrer d'Ortiguosa, 2, bai-xos, els seran lliurades les penyes amb la sola presentació del resguard o papereta d'empenyorament.

JOIES VERITABLE OCAÏO per a comprar a bon preu aquí a la Joieria Magrífic, Tallers, 41

DENUNCIA CONTRA UNS PRETESOS MALALTS

Una Companyia d'Assegurances per accident del treball presentà una denúncia per estafa contra diversos obrers d'una fàbrica de la carretera del Port, els quals simularen haver rebut lesions treballant i cobraren de la dita Companyia els subsidis corresponents.

Ha arribat el vapor "Ramon Alonso R.", procedent de Gijón, amb carbons diversos per als senyors Avilés i Aznar, S. A. Laietana, número 28.

APRENENT AGREGAT PER UN ENCARREGAT

Al Dispensari de Gràcia fou assit-it un jove de disset anys anomenat Alfons Llopió Bagur, aprenent de fuster, que presentava una contusió de primer grau a l'espatlla dreta. Es produí aquesta lesió a la fusteria d'on és aprenent, per haver-li pegat l'encarregat, anomenat Salva-dor Fornons.

SALÓ DE TE DE L'HOTEL ORIENT

Assistiu avui, de cinc a vuit de la tarda, a l'extraordinari te dansant familiar que se celebra-rà en aquesta regió salons, lloc de reunió de la bona societat.

Ahir al matí visitaren la Hispa-no Suïssa, als seus tallers de La Sa-grera, un centenar d'obrers de les indústries siderúrgiques del nord d'Espanya, la major part pertanyents als Alts Forns de Biscaya.

Acompanyats d'un enginyer i alts funcionaris de l'empresa, els visitants recorregueren les principals depen-dències de la fàbrica; s'aturaren ex-pecialment a les seccions de mun-tatge de xassís, motors marins, mun-

MONTSERRAT

El Restaurant del Monestir autoritzat pels Reverends Pares Benedictins està in-sta-hat als pisos del nou garatge. Entrada per la carretera i plaça superior. Obert des de 1.ª d'any Oficines per a encàrrecs: Rambla de Canaletes, 11 Telèfon 10476

HERNIA

Tractament racional i científic per al seu guariment. Premis a l'Exposició de París i BARCELONA. Demaneu, gratis, tractat complet a l'Institut "Nolton". - Portal de l'Angel, 40. Barcelona. Tel. 10985.

tatge de motors d'aviació, galeria de prova i carrosseria. Acabada la visita i congregats tots al saló de juntes, el president de la Hispano Suïssa, En Damià Mateu, els dirigí paraules d'afecte per als industrials del nord i per a llurs obrers, i parlà de la necessària col-laboració entre aquelles indústries i les de Catalunya.

Li contestà el senyor Martín, ca-de tallers dels Alts Forns de Bis-caia.

FRONTO NOVELTATS

Aquesta tarda LARRUSOAIN contra JUARISTI

DENUNCIA CONTRA UNS COBRADORS DE CREDITIS

Joan Fàbregues denuncià al jutjat de guàrdia un individu al qual lliurà diversos rebuts perquè cerqués la manera de cobrar-los, i el denuncià, després de fer-los efectius, es va quedar amb l'import.

La quantitat reclamada puja a unes mil pessetes.

AIGUA IMPERIAL VICHY

FERIT EN BAIJAR DEL TRAMVIA

Al Dispensari municipal d'Horta fou auxiliat Martí Alell Breton, de trenta-nou anys, funcionari de la

"BISCOTTES MALLORCA"

per a desdormir i berenar El millor complement per pendre amb: Llet, Xocolata, Te, Mantega, Melmelada o Mel FABRICANTS: Forn de Sant Jaume 36

UNA MESTRESSA QUE ES GUARDA LES PROPINES

Fernanda Fernández, cambrera d'una pensió, denuncià la mestressa de la dita pensió perquè no li dona l'import de les propines que es re-capiten a l'esmentada pensió, segons contracte que feu en entrar a la casa.

ATROPELLAMENT

Al carrer de Sant Andreu, encressa-ment al de Santa Maria, un autòm-nibus atropellà Marguerida Forte i Alcaraz, de cinquanta anys. Assistida al Dispensari de Sant Andreu, hom li aprecià erosions al peu esquerre.

Bloc del transeünt

Ara que ja tenim a la perspectiva nous impostos potser seria hora que entre tots ens ajudéssim per a millor intensificar i facilitar la realització de les nostres tasques tenint en consi-deració que "el temps és or".

Concretant en referir-se a les com-pañies de transports públics en la nostra ciutat. Els que han residit una temporada llarga en alguna gran capi-tal amb gran moviment s'han impreg-na-tant de la rapidesa que hi regna que de tornada, en sortir de l'estació, la primera sensació que han rebut és que tot ruïlla molt lentament. (No és ve-ritat, Domènec... de Bellmunt?) Des dels peatons infelins, passant per les senyores que van de compra, fins als tramvies i automòbils, incloent-hi molts taxis, i exceptuant-ne els cotxes particulars.

Referent als serveis públics de tram-vies i automòbils crec que les respec-tives Direccions podrien fer qualcom per a millorar la rapidesa de llurs serveis. Una de les particularitats—defectes—d'aquests serveis és l'exces-siu nombre de parades establertes. Jo seria molt radical en aquest sentit. A l'Exemple una parada cada dos car-rers i al final una parada cada dos-cents o dos-cents cinquanta metres. L'exces de parades en certs punts ar-rriba a ésser per al ciutadà apressat i enervat, enervant, com, per exemple, a la Gran Via Laietana. No m'he em-betrengut a catalogar-les, però no m'es-tranyaria que a cada cinquanta metres hi hagués una parada. La Companyia d'Automòbils, que és la que serveix aquesta línia, disposada sempre a de-mostrar el seu respecte al públic—ahir mateix vaig perdre més d'un quart d'hora esperant un cotxe a la Ronda de Sant Pere, final de trajecte, a cau-sa de no haver-hi avis comunicant al

públic la derivació dels serveis)—, dis-ponada, deia, a demostrar el seu afec-te al públic, podria suprimir unes quantes parades i deixar, per exemple, les següents: Bilbao, Urquinaona, Alt de Sant Pere, Banc d'Espanya, plaça de l'Angel i plaça d'Antoni López a mig edifici de Correus de la façana a la Via Laietana.

La manera de regir actualment els serveis atallats és ni més ni menys que el que observaven quinze anys en-tera els laterals. Els nostres serveis públics de transports en comú són sus-ceptibles de millores, que en bé de l'e-conomia de tot hom caldria que fossin estudiades i realitzades per qui cor-respongui.

Si en aviació anem deu anys endar-rera, en transports públics n'hi anem vint o vint-i-cinc. I ara, a més, col afegir-hi la càrrega de l'Exposició, que és un bon xic més pesada que aquell "topete" a vuit tinites.

Diputació

L'AMPLIACIÓ DE L'EMPRESTIT MUNICIPAL

La Diputació provincial ha fet públic l'acord d'ampliar en cinc milions de pessetes l'em-prestit de 27.500.000 pessetes, emès per a l'acabament de les obres de reconstrucció i millora de les vies provincials.

Aquesta ampliació constarà de deu mil obligacions, de cinc-centes pessetes cada una, al sis per cent anual.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CEN-SURA GOVERNATIVA

L'Excel·lentíssim Senyor

En Manuel Raventós i Domènech

ha mort a la seva casa-torre de Sarrià

(A. C. S.)

La seva esposa Montserrat Fatjó; fills Montserrat, Teresa, Manuel, Magí, Maria, Lluís, Dolors i Jesús; fills polítics Ricard Pagès, Montserrat Blanch, Teresa Espona i Engràcia Artés, néts, germans, germans polítics, tia política i demés família i la raó social CODORNIU S. A., en comuni-car als amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els pregunten que el tinguin present en llurs oracions.

L'enterrament serà avui, diumenge, a dos quarts de dotze, des de la seva casa-torre de Sarrià — Passeig de Santa Eulàlia, 82 — fins a l'església parroquial, i a les tres de la tarda de la seva casa pairal de Can Co-dorniu, de Sant Sadurn d'Noya, al Cementiri.

un programa complet d'obres
tots de la terra, entre les qua
haurà importants estrenes.

Una altra solemnitat artística
l'audició integral de la gran lle
da dramàtica, en quatre parts,
daminació de Faust", del famós
sic francès Hèctor Berlioz, se
la partitura original composta p
concert. L'execució dels chorals
questa obra ha estat encoman
nostre ben acreditat Oriol Gra
i per a les quatre parts solistes
contractats notables cantants fir
sos, especialitzats en la inter
ció de tan important partitura.

diata de les notes que em-cu-
que els originals han d'ar-
se tols a la Redacció, plaça
Catalunya, 1. primer, abans
les non del vespre. Els que
arribin més tard d'aquesta ho-
o vagin adreçats a la impre-
del diari, Barbad, 22 i 23,
seran publicats fins al cap-
el diari.

